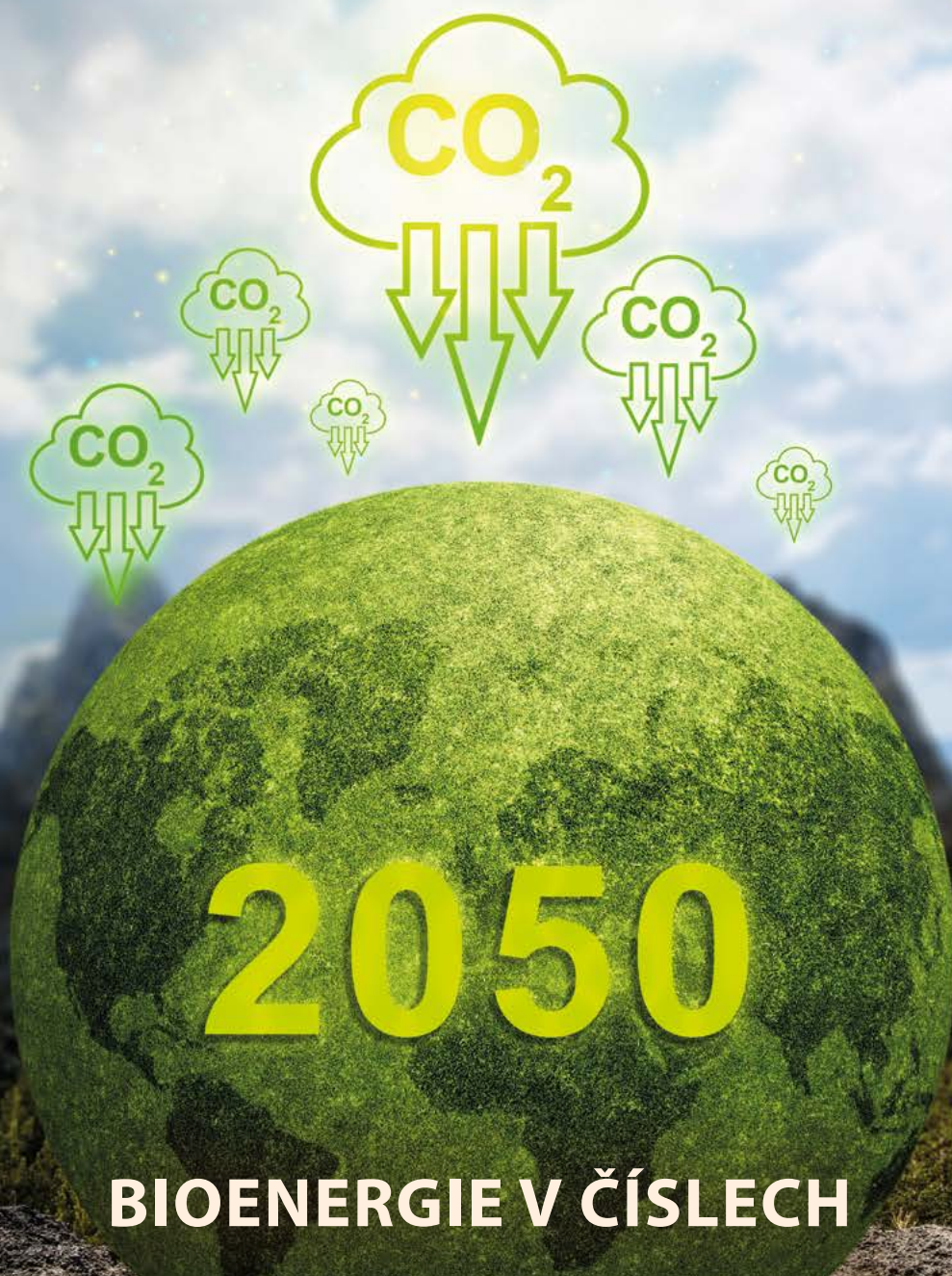

BIOENERGIE V ČÍSLECH

Začátkem roku přinášíme statistiky ze světa bioenergie. Jak se vyvíjí sektor energie z pevné biomasy, bioplynu a biometanu? Seznámíme Vás také s novým balíčkem z dílny Evropské komise Automotive Package a s novinkami v cenících dobrovolných certifikačních systémů kritérií udržitelnosti.

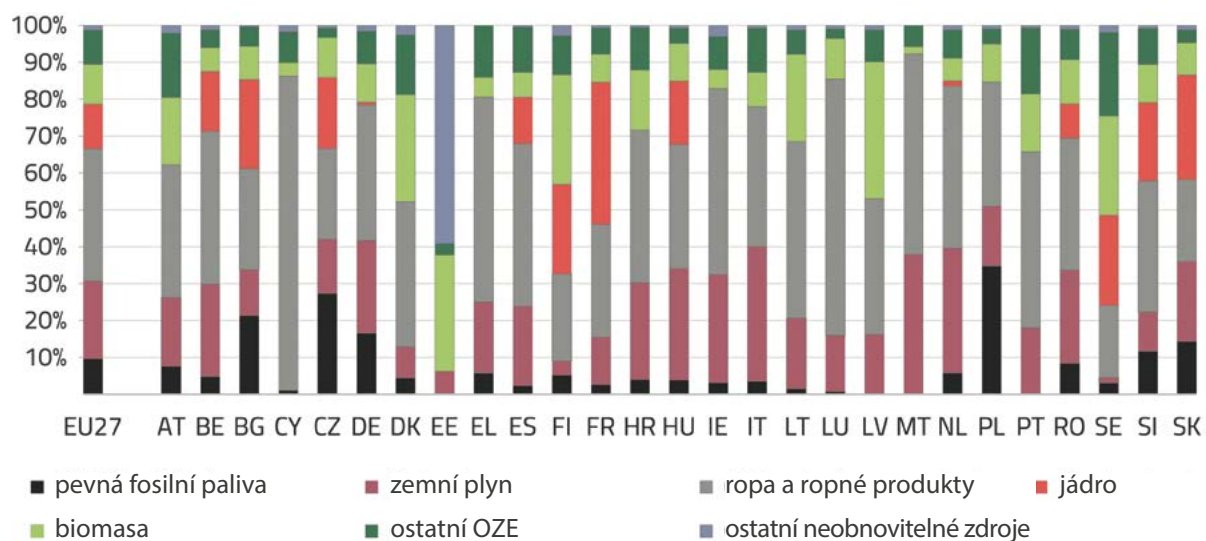
Role bioenergie v Evropě

Evropský energetický systém v posledních letech prochází zásadní změnou, jejímž cílem je snížení závislosti na fosilních palivech a importu energií a dosažení klimatických cílů snižováním emisí skleníkových plynů. V rámci této transformace hraje bioenergie významnou roli jako stabilní obnovitelný zdroj, který je schopen přispět ke všem uvedeným cílům současně. Bioenergie je dlouhodobě nejdominantnějším obnovitelným zdrojem v Evropské unii a v současnosti tvoří více než polovinu celkové spotřeby obnovitelné energie. Její postavení se posiluje zejména v důsledku postupného útlumu uhlí v energetickém mixu.

V současné době máme k dispozici ucelená data do roku 2023, na která se můžeme podívat. Konečná spotřeba energie v roce 2023 klesla na 874 Mtoe, což je o 3,2 % méně, než v roce 2022. Nicméně stále je tato spotřeba vyšší, než plánovaná spotřeba pro rok 2030 v rámci revidované směrnice o energetické účinnosti. Ta se plánuje na úrovni 763 Mtoe.

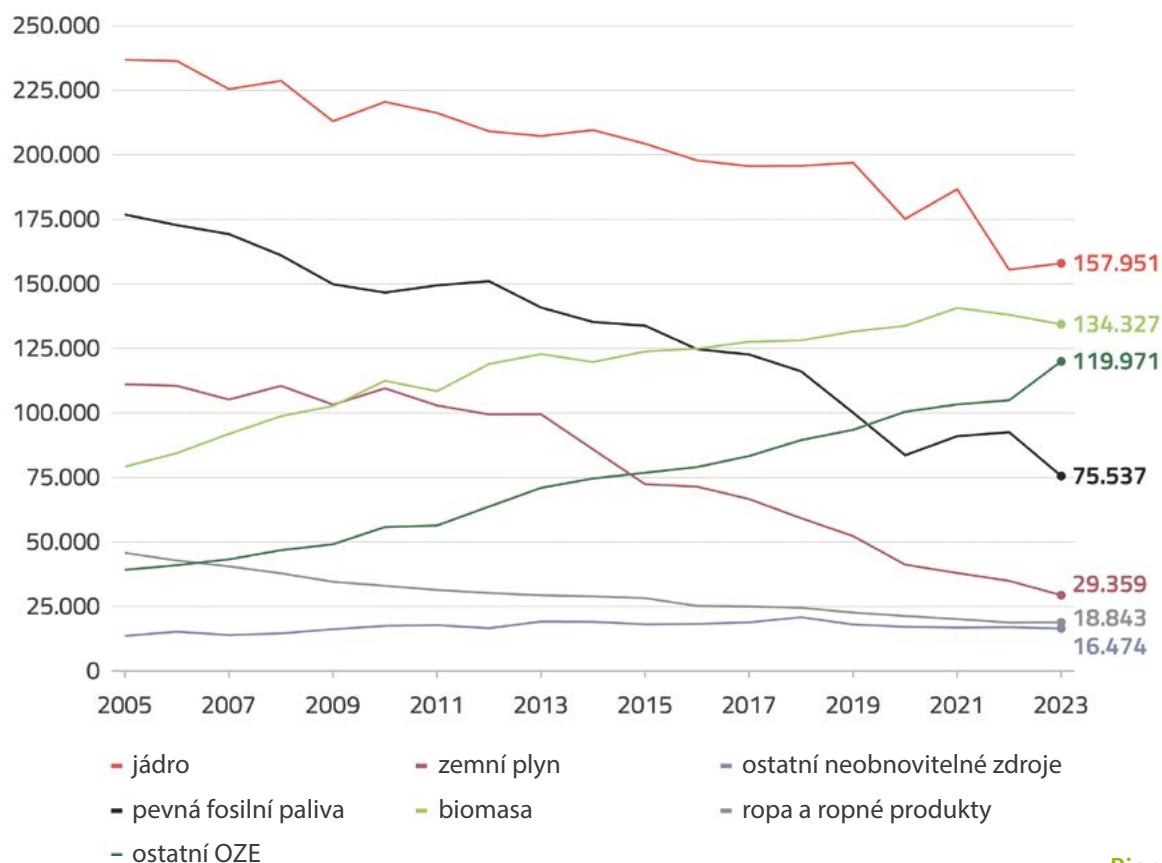
Obrázek 1: Podíl paliv na hrubé domácí spotřebě v členských státech EU v roce 2023 (%)

(zdroj: Bioenergy Landscape, Bioenergy Europe Statistical Report 2025)

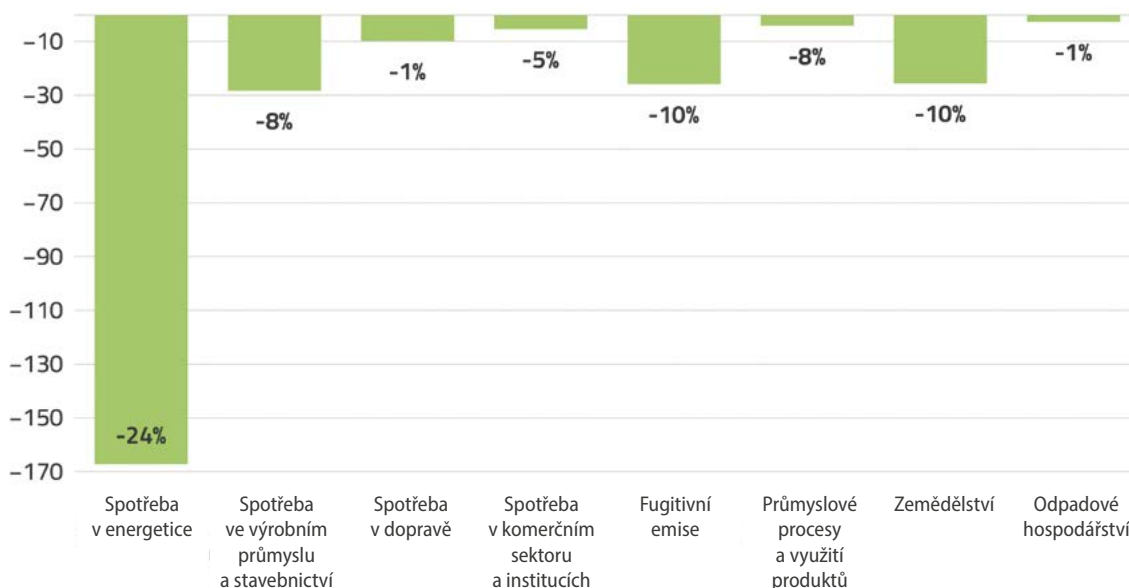

Obrázek 2: Vývoj výroby primární energie podle paliv v EU27 (ktoe) 2005–2023

(zdroj: Bioenergy Landscape, Bioenergy Europe Statistical Report 2025)

Obrázek 3: Emise skleníkových plynů z paliv podle výrobních sektorů v EU 27, rozdíl mezi lety 2022–2023 (miliony tun CO₂ a %) (zdroj: Bioenergy Landscape, Bioenergy Europe Statistical Report 2025)

Hrubá konečná spotřeba energie v EU je strukturálně z 80 % závislá na fosilních palivech, zejména na ropě a ropných produktech. Tento trend je stále patrný u většiny členských států. (Obrázek 1) Meziročně vykazuje nárůst 2 % u jaderné energie. U ostatních obnovitelných zdrojů energie (OZE) (zejména solární a větrné energie) byl nárůst významný, a to o 14 %. Spotřeba biomasy klesla meziročně přibližně o 2 %, přesto však zůstala nad úrovní před covidovou pandemií. Biomasa zároveň v roce 2023 představovala přibližně 11% podíl hrubé konečné spotřeby, zatímco všechny ostatní OZE dohromady dosáhly podílu kolem 9 %.

Konečná spotřeba energie je z největší části tvořena teplem, následuje sektor dopravy a elektřina. U tepla je patrný meziroční pokles o 5,1 %, u dopravy je stav téměř neměnný a elektřina hlásí propad o 3,2 %. Důvodem jsou zejména vysoké ceny energie v letech 2021–2023, úsporná opatření nejen v domácnostech, ale i v průmyslu a zároveň se propasal vliv mírnějších zim.

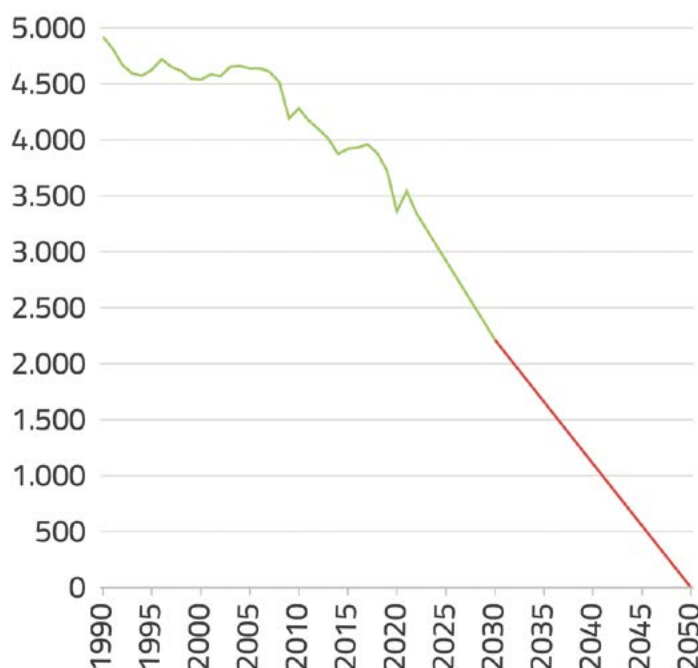
Výroba energie pokračovala v roce 2023 v klesajícím trendu z důvodu poklesu výroby z fosilních paliv, které hlásí meziroční propad o 18 % (což odpovídá cca 20 000 ktoe), podobně jako u zemního plynu, jehož domácí produkce byla na historickém minimu. (Obrázek 2) Biomasa je v tomto ohledu relativně stabilní s mírným poklesem oproti roku 2022. Biomasa tak funguje jako stabilizační prvek mezi klesajícími fosilními zdroji a proměnlivými ostatními OZE. Vítr a solární energie si připisují v roce 2023 výrazný nárůst o 15 000 ktoe.

Čistý dovoz energie vykazuje v roce 2023 propad zejména u pevných fosilních paliv, ale také u zemního plynu a ropných produktů v důsledku nižší spotřeby a diverzifikaci dodavatelů. Narozdíl od biomasy, u které klesl dovoz o 12 %, nicméně důvodem je v tomto případě soběstačnost Evropy v pokrytí její spotřeby.

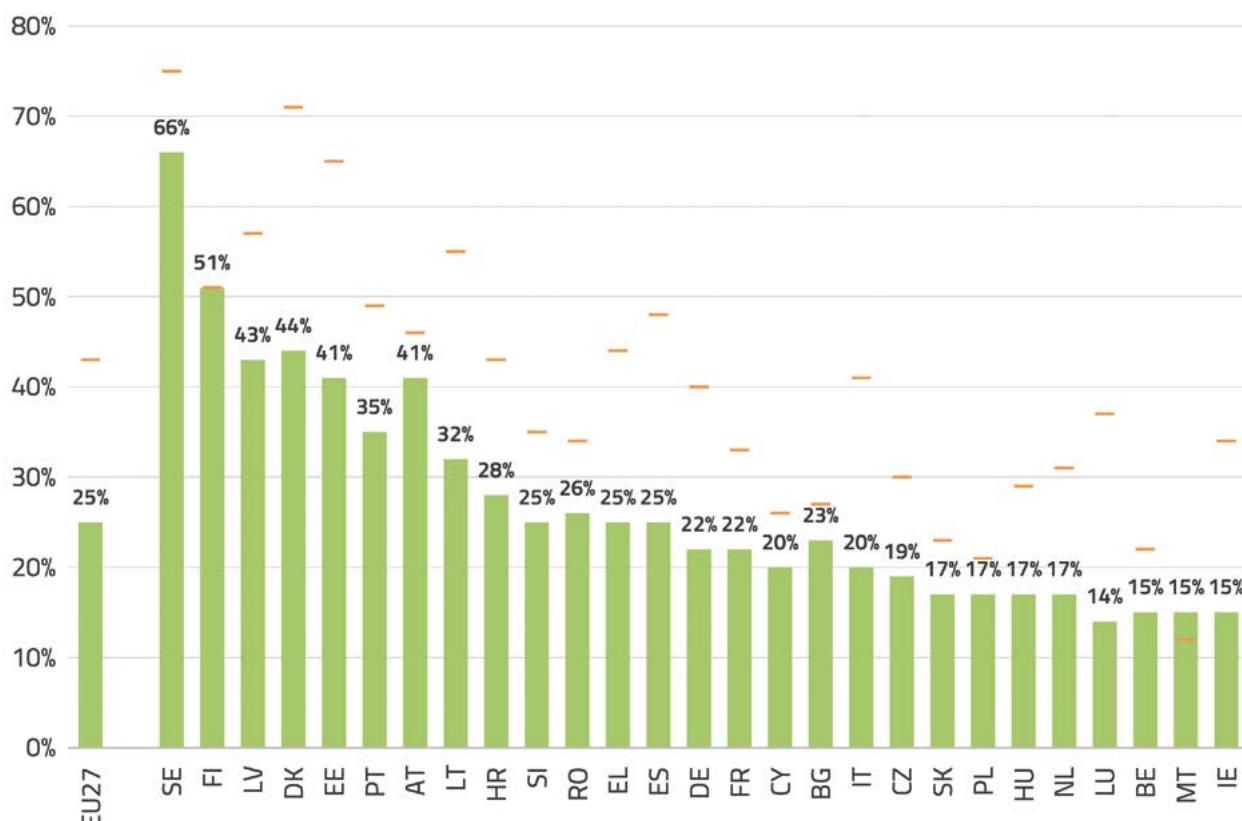
Z pohledu úspor emisí skleníkových plynů je pokračující trend v roce 2023 příznivý a došlo k poklesu emisí skleníkových plynů napříč všemi sektory eko-

nomiky. Největší meziroční snížení bylo zaznamenáno v energetice, a to zejména z důvodu nižší výroby elektřiny z uhlí a zemního plynu. Významný pokles emisí byl zaznamenán také v průmyslu a zemědělství. (Obrázek 3 a 4) Celkový podíl obnovitelných zdrojů energie na hrubé konečné spotřebě energie v EU se sice meziročně zvýšil na celkových 25 %, nicméně stále se jedná o výrazně nízký podíl výroby energie z OZE ve srovnání s cílem 42,5 % pro rok 2030 (směrnice RED III). Meziroční-

Obrázek 4: Vývoj emisí skleníkových plynů od roku 1990 s očekávanými cíli 2030 a 2050 v EU 27 (včetně mezinárodního letectví, bez LULUCF) (miliony tun CO₂) (zdroj: Bioenergy Landscape, Bioenergy Europe Statistical Report 2025)

Obrázek 5: Podíl obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě v EU v roce 2023 v porovnání s cíli 2030 (%) (zdroj: Bioenergy Landscape, Bioenergy Europe Statistical Report 2025)

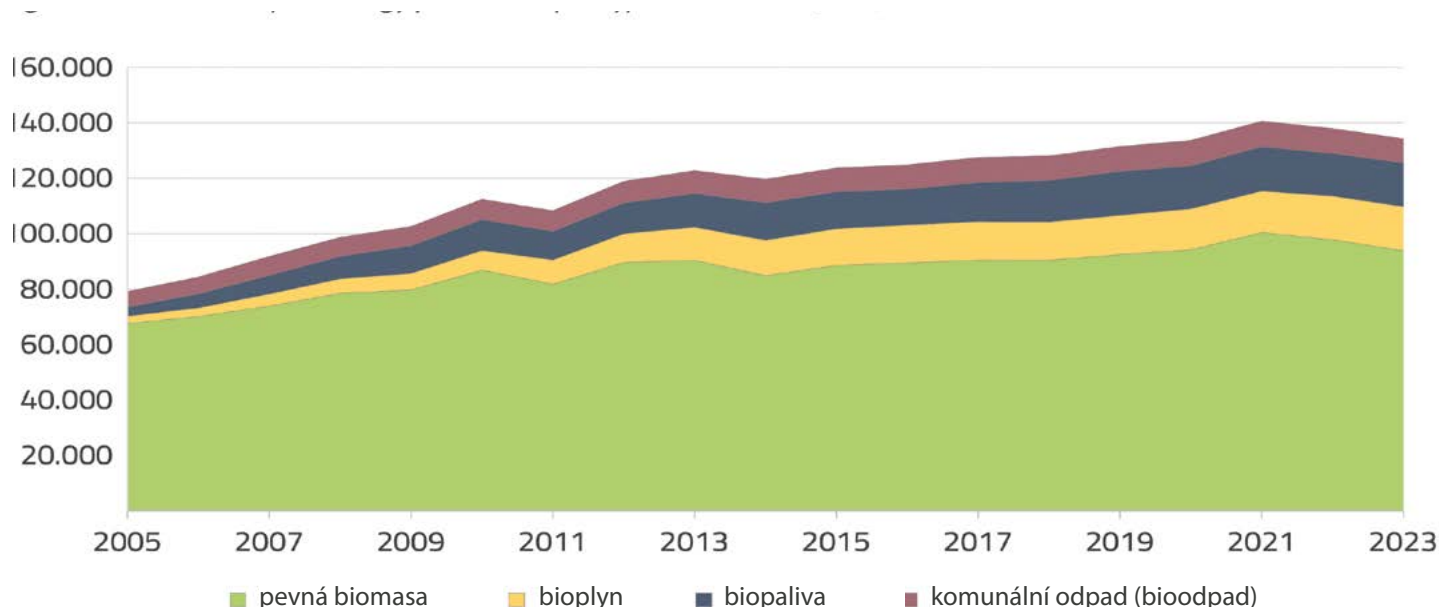

mu nárůstu OZE přispěl zejména rozvoj větrné a solární energetiky. (Obrázek 5) Spotřeba energie z obnovitelných zdrojů si připisuje v roce 2023 nové maximum, přičemž biomasa zůstala i nadále nejvýznamnějším obnovitelným zdrojem se spotřebou 140 tisíc ktoe. Převážná část bioenergie spotřebované v EU pochází z domácích zdrojů, kde dovoz představuje pouze menší část celkové spotřeby. Díky tomu se bioenergie vyznačuje dlouhodobě nízkou dovozní závislostí

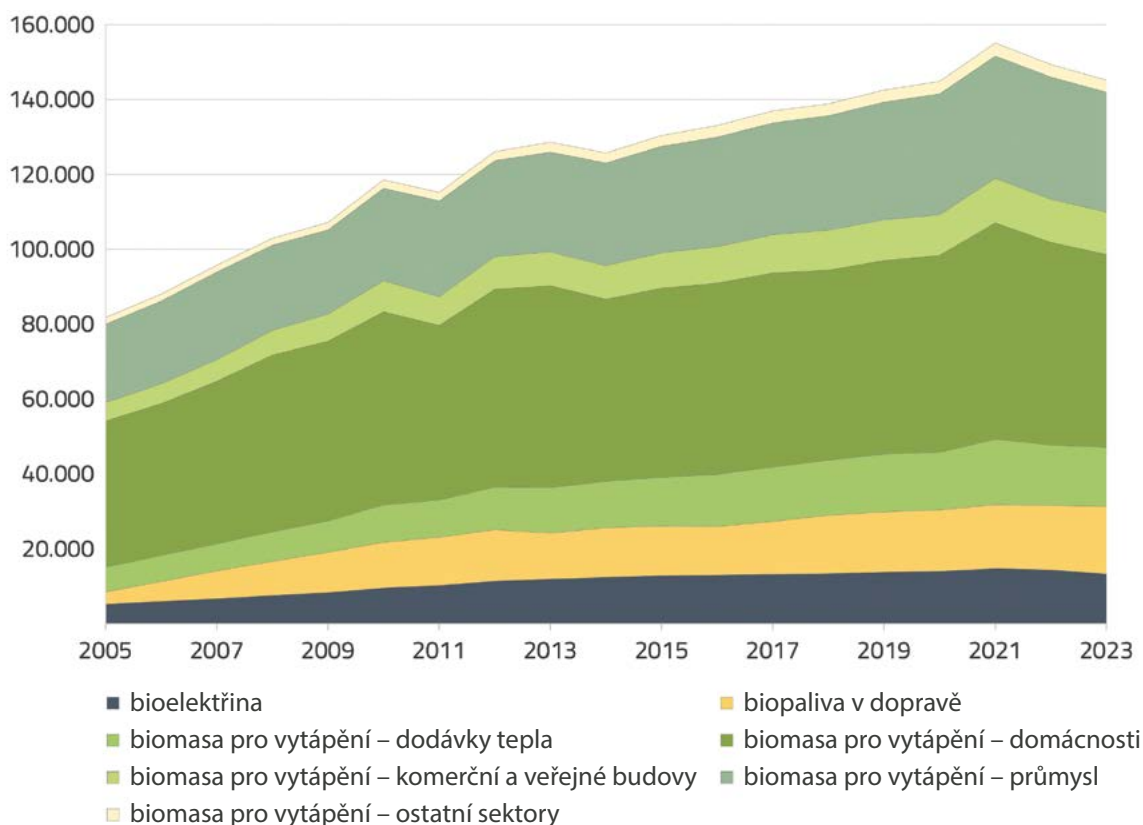
ve srovnání s fosilními palivy a představuje jeden z energetických zdrojů s nejvyšším podílem domácí produkce. (Obrázek 6) Z hlediska struktury využití nejvýznamnější podíl připadá na domácnosti, kde je biomasa využívána především pro vytápění. Následuje výroba tepla pro průmysl a kombinovaná výroba elektřiny a tepla (KVET). Co se domácností týče, spotřeba biomasy se snížila meziročně o 5 %, podobný trend je viditelný i u prů-

myslu s útlumem cca 2 % a nejvýznamnější propad byl zaznamenán u výroby elektřiny z biomasy s poklesem 7,8 %. Naopak v sektoru dopravy pokračoval růst spotřeby bioenergie ve formě biopaliv, který motivoval především evropský regulační rámec a národní mandáty na minimální podíl obnovitelných paliv v dopravě. Tento růst spotřeby biopaliv však překonal tempo růstu domácí produkce, což ve finále vedlo ke zvýšení dovozu paliv. (Obrázek 7)

Obrázek 6: Vývoj produkce bioenergie podle typu v EU 27 2005–2023 (ktoe) (zdroj: Bioenergy Landscape, Bioenergy Europe Statistical Report 2025)

Obrázek 7: Vývoj spotřeby bioenergie podle konečného využití v EU 27 (ktoe)
(zdroj: *Bioenergy Landscape, Bioenergy Europe Statistical Report 2025*)

S ohledem na potřebu snižování emisí skleníkových plynů představuje bioenergie jeden z nejvýznamnějších zdrojů energie v EU. Úspory emisí dosažené využíváním bioenergie jsou výsledkem nahrazování fosilních paliv v sektorech výroby elektřiny, tepla a dopravy. V roce 2023 přispěla bioenergie k úsporám emisí v řádu stovek milionů tun CO₂eq na úrovni EU. Největší podíl pochází ze sektoru vytápění, kde biomasa nahrazuje pře-

devším uhlí a zemní plyn. Následují úspory v sektoru výroby elektřiny a v dopravě prostřednictvím využívání biopaliv.

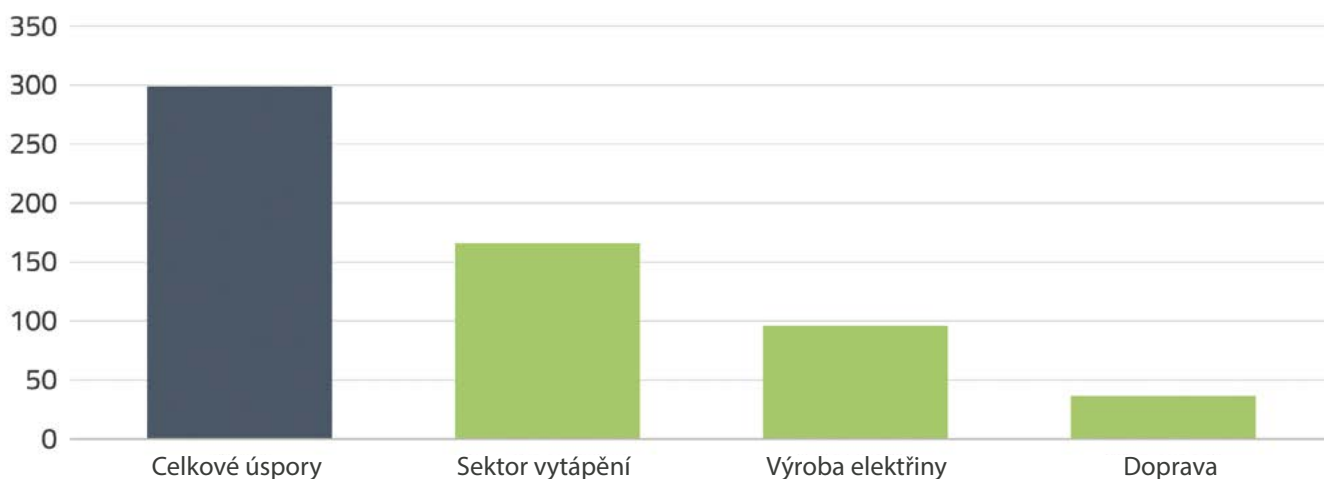
Ve srovnání s jinými obnovitelnými zdroji energie vykazuje bioenergie vysoké absolutní úspory emisí, a to zejména díky svému vysokému podílu na konečné spotřebě energie. Zatímco větrná a solární energie vykazují rychlý růst instalovaného výkonu, bioenergie zůstává hlavním zdrojem emisních

úspor v sektorech, které jsou obtížně elektrifikovatelné. (Obrázek 8)

Úspory emisí skleníkových plynů dosažené prostřednictvím bioenergie jsou vypočítávány na základě metodik stanovených evropskou legislativou, zejména směrnici RED II a RED III. Tyto metodiky zohledňují celý životní cyklus paliva, včetně produkce surovin, zpracování, dopravy a konečného využití energie.

-vp-

Obrázek 8: Úspory emisí skleníkových plynů díky využití bioenergie v EU 27 v roce 2023 (miliony tun CO₂eq)
(zdroj: *Bioenergy Landscape, Bioenergy Europe Statistical Report 2025*)

Výroba bioplynu a biometanu v Evropě pokračuje v růstu

Celá Evropa, včetně České republiky, počítá s významným rozvojem sektoru bioplynu a biometanu, který v Evropě zaznamenáváme již v uplynulých letech a Česko se pomalu přidává. Evropská bioplynová asociace (EBA - European Biogas Association) ve své nejnovější statistické zprávě Statistical Report 2025 shrnuje vývoj evropského bioplynového a biometanového sektoru za rok 2024. Data potvrzují, že obnovitelné plyny si i nadále upevňují svou pozici v evropském energetickém mixu nejen jako nástroj dekarbonizace, ale také jako důležitý prvek energetické bezpečnosti a stability dodávek.

REKORDNÍ OBJEMY VÝROBY POTVRZUJÍ VÝZNAM OBNOVITELNÝCH PLYNŮ

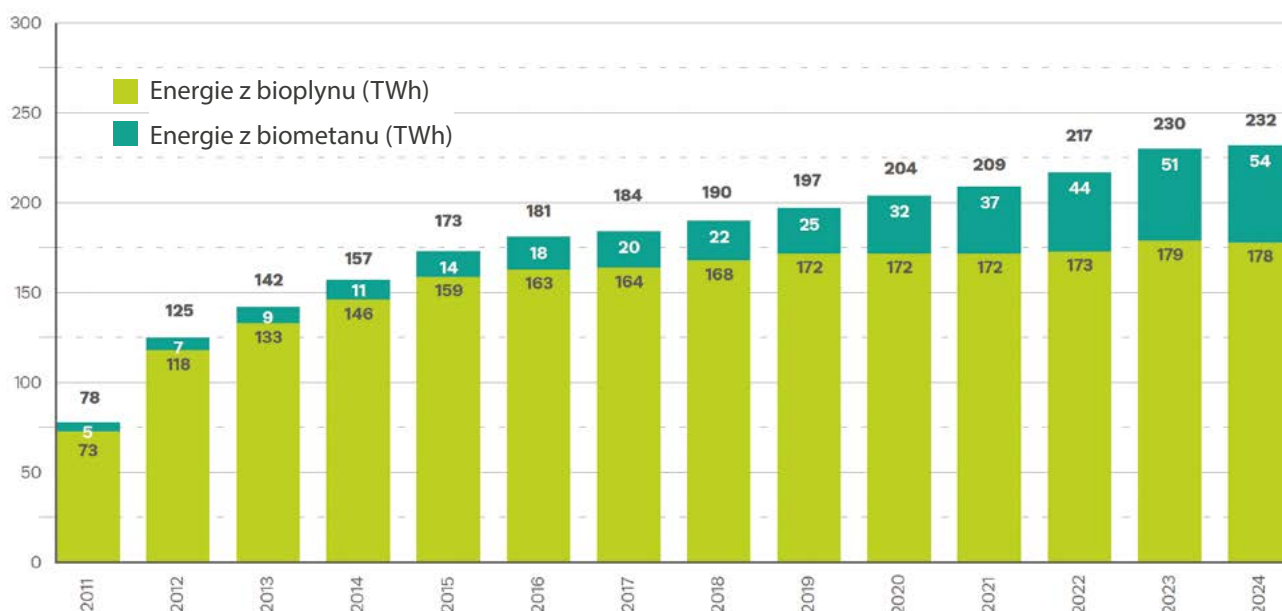
V roce 2024 dosáhla kombinovaná výroba bioplynu a biometanu v Evropě 232 TWh, což odpovídá přibližně 22 miliardám m³ plynu. Z tohoto objemu

případalo zhruba 178 TWh na bioplyn a 54 TWh na biometan. Obnovitelné plyny tak pokrývají stále významnější část evropské spotřeby zemního plynu. (Obrázek 1)

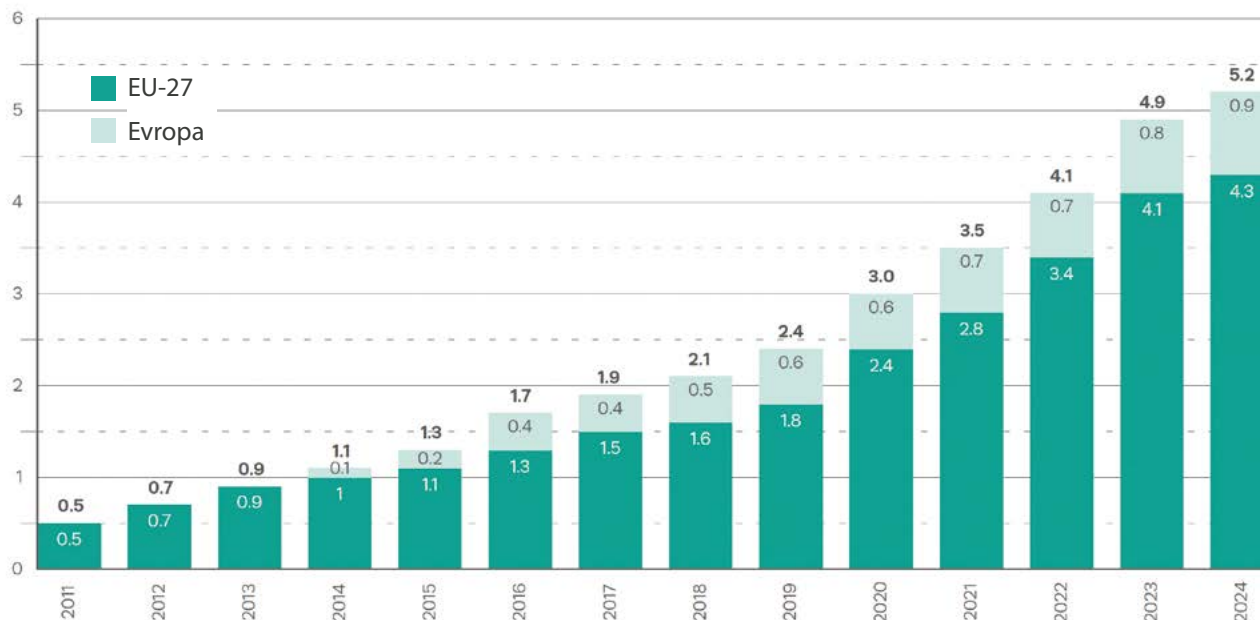
Produkce biometanu si udržela stabilní růst. V roce 2024 činila evropská

výroba 5,2 miliardy m³ (54 TWh), což představuje přibližně 9% meziroční nárůst. Biometan se tak postupně stává jedním z nejrychleji rostoucích obnovitelných zdrojů energie v Evropě. (Obrázek 2)

Obrázek 1: Kombinovaná výroba bioplynu a biometanu v Evropě (TWh) (zdroj: EBA Statistical Report 2025)

Obrázek 2: Vývoj výroby biometanu v Evropě (mld. m³) (zdroj: EBA Statistical Report 2025)

PODÍL OBNOVITELNÝCH PLYNŮ NA SPOTŘEBĚ ZEMNÍHO PLYNU

Při srovnání výroby bioplynu a biometanu se spotřebou zemního plynu vykazují některé evropské státy mimořádně vysoké podíly. V roce 2024 vedlo Dánsko, kde obnovitelné plyny pokrýly přibližně 35 % spotřeby zemního plynu, následované Švédskem (25 %) a Německem (12 %). Česká republika dosáhla podílu přibližně 9 %, čímž se zařadila mezi nejvýznamnější evropské země z hlediska relativního využití obnovitelných plynů. (Obrázek 3)

NEJVĚTŠÍ PRODUCENTI BIOMETANU V EVROPĚ

Z hlediska absolutní produkce biometanu zůstává evropským lídrem Francie,

která v roce 2024 vyrobila 11 590 GWh, následovaná Německem (10 941 GWh), Dánskem (7 531 GWh), Spojeným královstvím (7 500 GWh) a Itálií (6 515 GWh). (Obrázek 4)

Pokud jde o kombinovanou výrobu bioplynu a biometanu, zůstává na prvním místě Německo s objemem přes 98 TWh. Česká republika se v tomto srovnání umístila na 6. místě s celkovou výrobou 6 828 GWh, což potvrzuje její silnou pozici v rámci evropského bioplynového sektoru. (Obrázek 5)

PŘIPOJENÍ DO SÍTÍ A TECHNOLOGICKÝ VÝVOJ

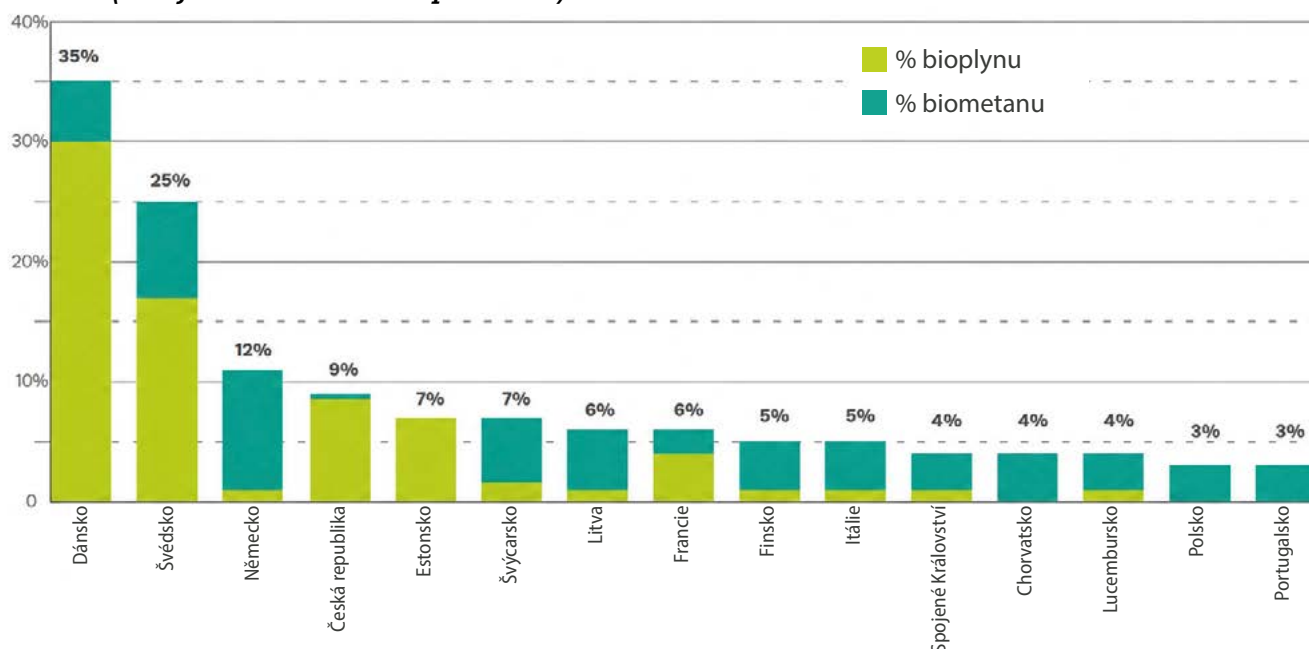
Většina evropských biometanových stanic je nadále napojena na distribuční soustavy, konkrétně 57 % zařízení.

Přibližně 20 % stanic je připojeno k přenosové síti, zatímco 9 % funguje bez připojení k plynové síti (off-grid). U zbývajících zařízení nejsou v databázi EBA dostupná podrobná data. (Obrázek 6) Off-grid modely hrají důležitou roli zejména v oblasti dopravy, kde umožňují využití biometanu ve formě bioCNG a bioLNG bez nutnosti okamžitého připojení k plynárenské infrastruktuře.

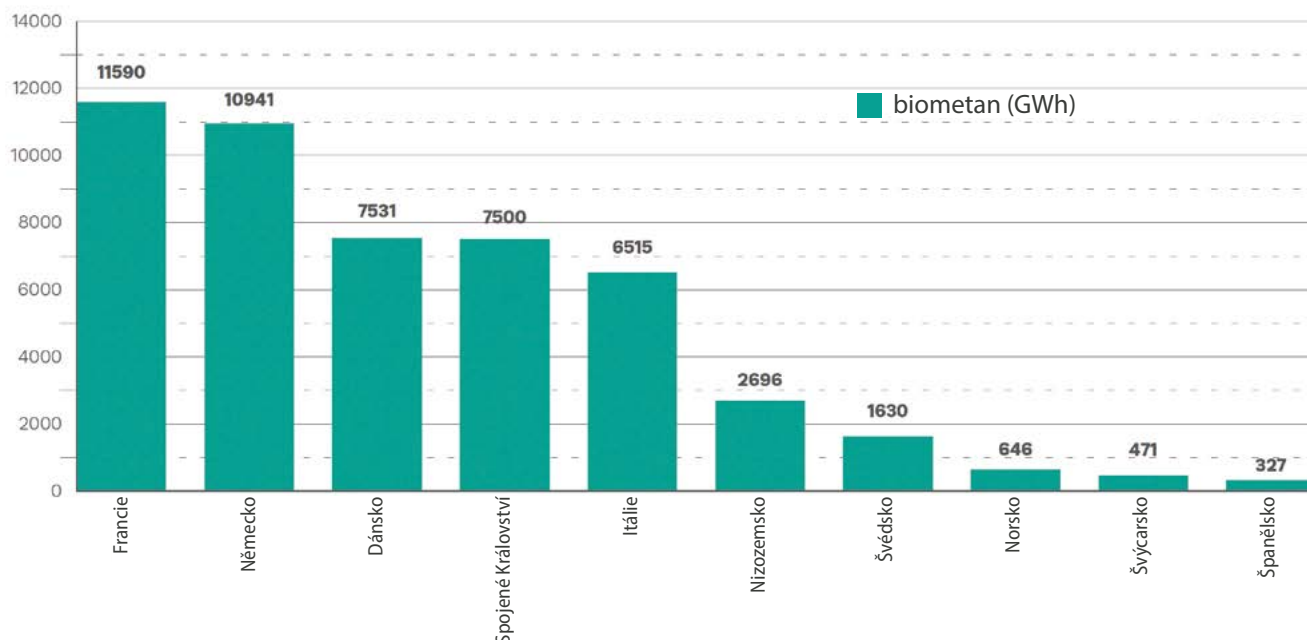
VELIKOST BIOMETANOVÝCH ZAŘÍZENÍ

Evropský sektor biometanu zahrnuje široké spektrum zařízení – od menších lokálních provozů až po velkokapacitní jednotky. Průměrná velikost biometanové stanice v roce 2024 činila 483 m³/h, což odpovídá přibližně 44 GWh ročně.

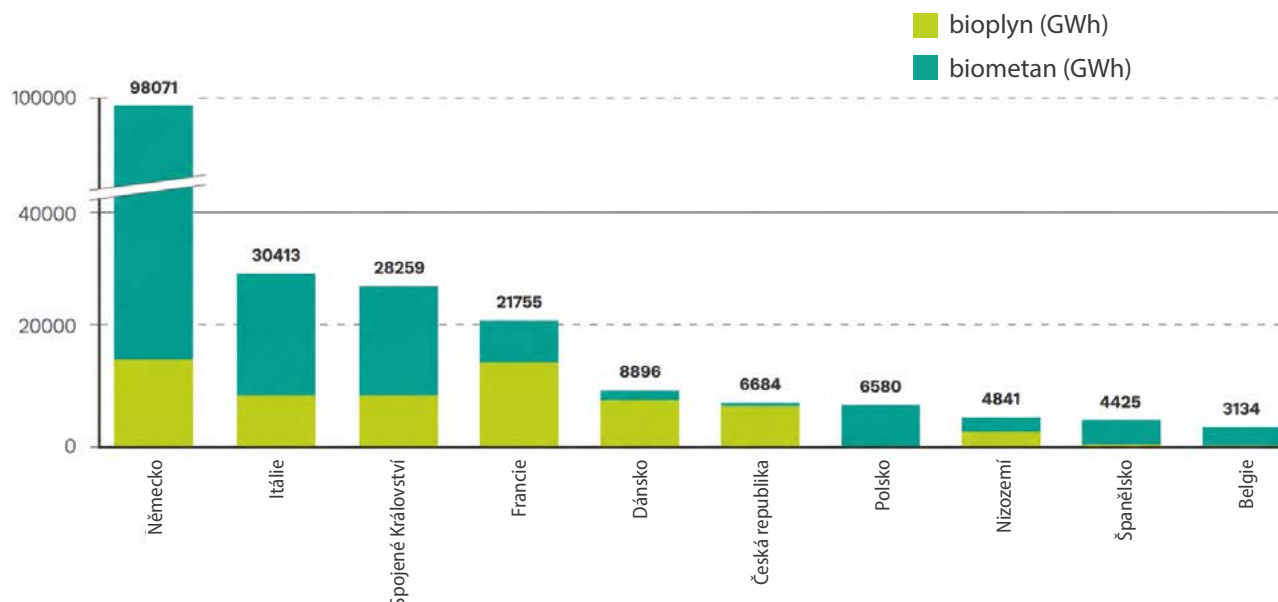
Obrázek 3: Podíl bioplynu a biometanu na spotřebě zemního plynu v roce 2024 (top 15 zemí)
(zdroj: EBA Statistical Report 2025)

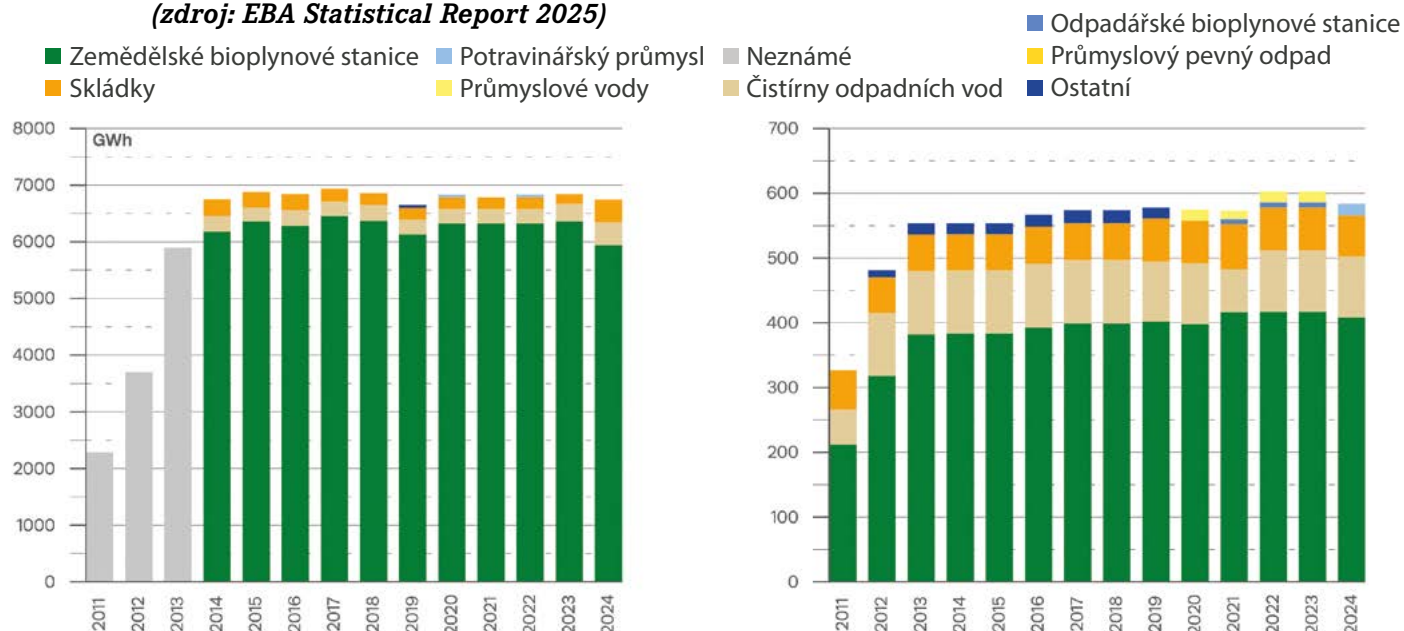
Obrázek 4: Výroba biometanu v top 10 evropských státech v roce 2024 (GWh) (zdroj: EBA Statistical Report 2025)

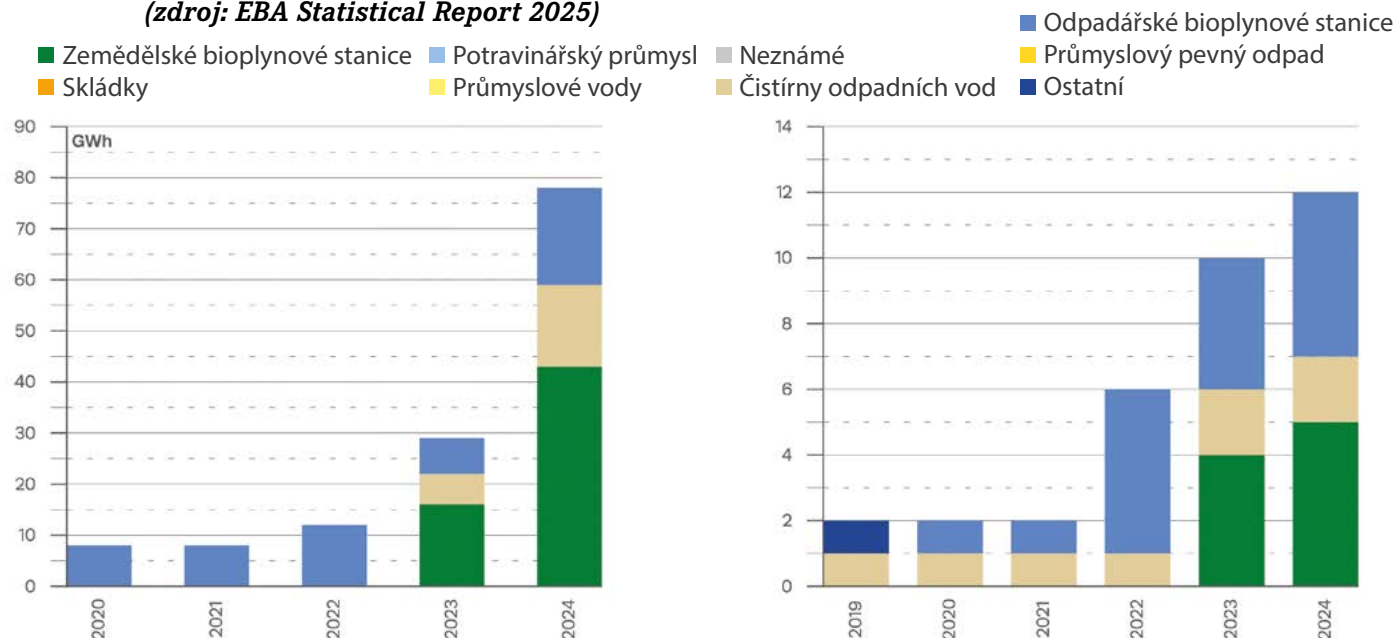
Obrázek 5: Kombinovaná výroba bioplynu a biometanu v top 10 evropských státech (GWh)
(zdroj: EBA Statistical Report 2025)

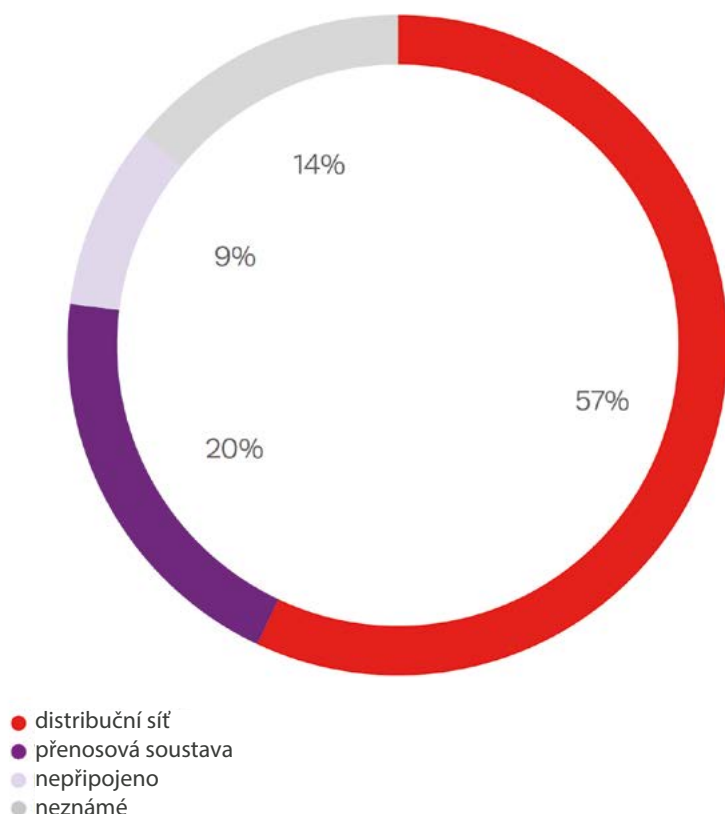
Obrázek 8: Vývoj výroby bioplynu (GWh) a počtu bioplynových stanic v ČR podle zdrojů
(zdroj: EBA Statistical Report 2025)

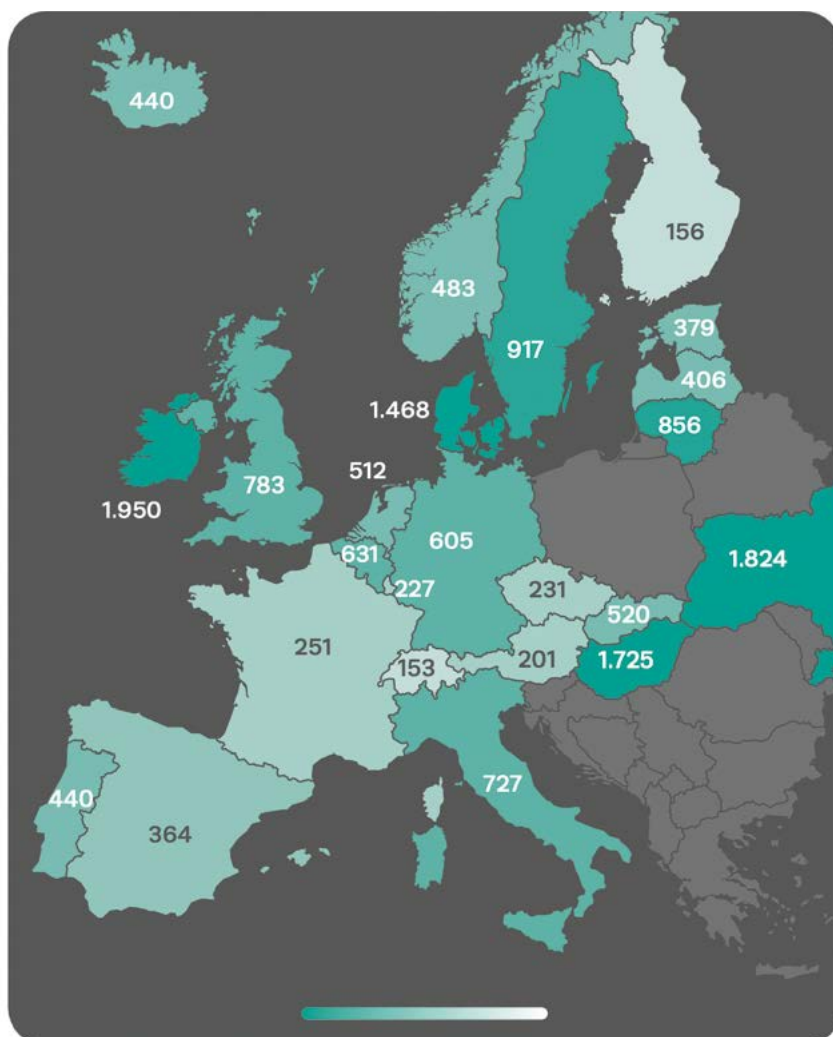
Obrázek 9: Vývoj výroby biometanu (GWh) a počtu biometanových stanic v ČR podle zdrojů
(zdroj: EBA Statistical Report 2025)

Obrázek 6: Podíl biometanových stanic připojených k distribuční a přenosové síti v Evropě (2024) (zdroj: EBA Statistical Report 2025)

Obrázek 7: Průměrná velikost biometanových stanic v jednotlivých zemích (m³/h) (zdroj: EBA Statistical Report 2025)

Výrazné rozdíly jsou patrné mezi jednotlivými státy. Například Dánsko a Spojené království se vyznačují vyšším podílem velkých zařízení, zatímco Finsko či Švýcarsko provozují spíše menší jednotky. (Obrázek 7)

BIOPLYN A BIOMETAN V ČESKÉ REPUBLICE

Česká republika měla v roce 2024 podle databáze EBA v provozu 584 bioplynových stanic, které vyrobily celkem 6 606 GWh bioplynu. Většinu zařízení tvoří zemědělské bioplynové stanice, doplněné o stanice na čistírnách odpadních vod, skládkách a v průmyslu. (Obrázek 8)

Výroba biometanu v Česku se rozvíjí teprve od roku 2019, avšak roste velmi dynamicky. Ke konci roku 2024 bylo v provozu 11 biometanových stanic s celkovou produkcí 78 GWh. Všechny české biometanové stanice využívají membránovou separaci jako technologii úpravy bioplynu. (Obrázek 9)

PODPORA A DALŠÍ ROZVOJ

Evropská komise v roce 2023 schválila český program podpory výroby biometanu ve výši 2,4 miliardy eur, který má podpořit výstavbu nových zařízení i modernizaci stávajících bioplynových stanic. Podpora je poskytována formou zeleného bonusu na vyrobenou MWh biometanu po dobu až 20 let a cílí zejména na malé a střední podniky a energetické komunity.

BUDOUCNOST OBNOVITELNÝCH PLYNŮ

Bioplyn a biometan budou i v následujících letech hrát klíčovou roli v přechodu na klimaticky neutrální energetiku. Díky své stabilní výrobě, možnosti akumulace energie a vysoké flexibilitě představují důležitý doplněk k intermitentním obnovitelným zdrojům, jako jsou vítr a slunce.

V České republice i v celé Evropě se očekává další rozvoj tohoto sektoru, zaměřený zejména na modernizaci stávajících zařízení, rozvoj flexibility a vyšší zapojení biometanu v dopravě a průmyslu. Obnovitelné plyny tak mohou významně přispět nejen ke snižování emisí, ale i k posílení energetické soběstačnosti a stability celého systému.

-hnh-

Bioplyn a legislativa —

tradiční konference
CZ Biom

— 19.5.2026

Hotel Tři Věžičky, Střítež
& online

**novinky ze světa bioplynu, —
biomasy a bioodpadů**

registrace na: czbiom.cz/akce/bal-2026/

Zkušenosti s certifikací bioplynové stanice

Vyzpovídali jsme Víta Šimona, jednatele společnosti Malečská energetická s.r.o., která provozuje první českou bioplynovou stanici certifikovanou na kritéria udržitelnosti pod systémem SURE. Německý standard představuje jednodušší hlášení množství biomasy, které se provádí jednou ročně a zabere tak výrazně méně času.

Zemědělské družstvo Maleč hospodáří převážně na úpatí Železných hor na 2 600 ha v poměrně vysoké nadmořské výšce, která se pohybuje mezi 400 a 650 m n. m. Z toho 700 ha se rozléhá v pásmu hygienické ochrany vod a 1 100 ha v CHKO Železné hory. Velkou výzvou pro družstvo je zemědělská produkce na erozně ohrožených půdách, které představují 80 % obdělávaných pozemků. Specializují se ve své zemědělské činnosti zejména na produkci mléka, hovězího masa (český strakatý skot), chov prasat a dále rostlinnou produkci, jako je obilí pro potravinářství a krmivo, mák bílý, kmín a řepka. K činnosti družstva neodmyslitelně patří také výroba elektrické energie v bioplynové stanici. Ta pomáhá stabilizovat výkyvy cen ostatních zeměděl-

ských komodit. Příjem z výroby energie z bioplynu často dotuje chov prasat nebo skotu, když není zrovna po těchto komoditách poptávka. Zároveň ekonomiku provozu ovlivňuje řada dalších vnějších vlivů, jako je růst cen vstupních surovin, nebo mezd zaměstnanců. Proto je výroba bioplynu pro družstvo klíčová, a obrazně zastřešuje celou zemědělskou výrobu. Důležitý je také environmentální přínos bioplynové stanice. Díky cenově stabilním příjmům z bioplynky má družstvo prostředky pro rozšiřování biodiverzity začleněním extenzivního hospodaření na území "Chuchelské stráně". Zde přechází na pastvu masného skotu, zařazuje travní pásy a v neposlední řadě omezuje používání hnojiv a chemických přípravků na ochranu rostlin.

K přechodu na německý certifikační systém SURE Vítu Šimonovi gratuloval na jarní konferenci Bioplyn a legislativa 2025 sám Thomas Siegmund, ředitel SURE a RED Cert. (zdroj: Archiv CZ Biom)

Malečská energetická s.r.o. se na začátku roku 2025 pragmaticky rozhodla k přechodu k certifikačnímu systému SURE, u kterého se místo kvartálních reportů odesílá pouze jedno roční hlášení. Slibují si tak především úsporu času spojenou s administrativou. Standard je na trhu pro bioplynové stanice již dobře ověřený zejména německým trhem, kde systém SURE pokrývá většinu trhu s bioplynem.

-vp-

ZD Maleč používá k aplikaci digestátu okamžité zapravení do půdy pomocí nosiče Claas Xerion 4000 s nadstavbou Zunhammer a diskovým aplikátorem kapalných hnojiv Kusgu. (zdroj: Archiv CZ Biom)

Nový ceník německého standardu SURE

Využívání dobrovolných systémů k certifikaci kritérií udržitelnosti je spojené s poplatky. Mezi nejvyužívanější systémy u nás patří německý standard SURE. Ten přichází s první revizí ceníku od roku 2020.

Pro běžného uživatele systému, jako je například bioplynová stanice, teplárna, elektrárna na pevnou biomasu nebo obchodník s biomasou se nic nemění. Poplatky za využívání systému jsou stále na stejné úrovni již od roku 2020. Nicméně od 1. ledna 2026 bude systém SURE nabízet nové služby, tzv. doplňky (addons), které jdou nad rámec směrnice RED III, jsou zcela dobrovolné, a je na uživateli systému zda je využije či nikoliv. Využití těchto doplňků je spojeno s poplatky, což je důvodem, proč bylo potřeba ceník aktualizovat. Nově je potřeba si lépe pohlídat správnost a včasnost podání hlášení biomasy. V případě chybějícího nebo nesprávně odeslaného hlášení množství biomasy může být účtován poplatek za zpracování ve výši 50 EUR. Stejně tak může být účtován poplatek ve výši 50 EUR, pokud uživatel certifikátu způsobí nadměrnou administrativní zátěž dobrovolnému systému. Tyto extra poplatky mají více motivovat téměř 5 tisíc uživatelů certifikátů k většímu úsilí při vyplňování ročního hlášení biomasy, které se musí odeslat vždy do konce března následujícího roku a vyplňuje se množství udržitelné biomasy za uplynulý kalendářní rok. Asociace CZ Biom jako národní partner systému vždy začátkem března pořádá k hlášení v systému SURE zdarma školení formou webináře a je možné využít také individuální konzultace.

JAK SI SPOČÍTAT SVOJE POPLATKY V SYSTÉMU SURE

Roční poplatek se vypočítá jako součet základního poplatku (basic fee) + poplatek za množství biomasy (quantity-based fee) + případný poplatek za doplněk (add-on fee).

ROČNÍ POPLATEK SURE

=

ZÁKLADNÍ POPLATEK (A)

+ POPLATEK ZA MNOŽSTVÍ BIOMASY (B)
(+ POPLATEK ZA DOPLNĚK (C))

Základní poplatek (A) se odvíjí od celkového množství udržitelné biomasy, která byla dodána, zobchodována nebo využita pod dobrovolným systémem za kalendářní rok.

Tabulka 1: Základní poplatky systému SURE podle množství udržitelné biomasy za rok

Množství udržitelné biomasy v tunách	Základní poplatek
≤ 20 000	250 EUR (cca 6 tis. Kč)
≤ 50 000	750 EUR (cca 18 tis. Kč)
≤ 100 000	1 500 EUR (cca 36,5 tis. Kč)
> 100 000	3 000 EUR (cca 73 tis. Kč)

Poplatek za množství biomasy (B) se vypočítá pro každou obchodovanou nebo spotřebovanou surovinu zvlášť na základě přesného množství biomasy (v tunách), které se dále vynásobí poplatkem v dané kategorii biomasy. Systém rozlišuje; i) dřevní štěpku, ii) dřevní pelety a brikety, iii) biometan (aplikuje se pro bioplynové stanice) a iv) ostatní pevnou biomasu nebo plynné palivo biogenního původu.

Modelový výpočet pro pevnou biomasu: například poplatek (B) pro 20 tisíc tun dřevní štěpky za rok se vypočte vynásobením částkou 0,040 EUR za tunu biomasy, tedy 20 000 (tun štěpky) x 0,040 (poplatek za tunu) = 800 EUR. Celkový poplatek s 20 tisíci tunami dřevní štěpky za rok bude činit 250 EUR (základní poplatek) + 800 EUR (poplatek za množství biomasy), tedy celkově 1050 EUR za rok.

Modelový výpočet pro bioplynové stanice a jejich dodavatele: u anaerobní digesce je výpočet trochu složitější. Množství pěstované biomasy se musí vynásobit nejprve konverzním faktorem podle kategorie suroviny; i) pěstovaná biomasa nebo jiná biomasa pro výrobu biometanu, ii) kejda pro výrobu biometanu, nebo iii) pevný hnůj pro výrobu

biometanu, a průměrným obsahem biometanu v bioplynu (60 %) a následně se hodnota vynásobí poplatkem za biometan. Modelový poplatek pro 20 tisíc tun kejdy se vypočítá následovně: 20 000 (tun kejdy) x 0,6 (60 % metanu v plynu) x 0,011 (konverzní faktor kejdy) x 0,055 (cena za tunu biometanu) = 7,26 EUR. Podobně by se vypočítal poplatek za další suroviny (siláž, senáž, cukrovarnické řízky apod.). Roční poplatek by se pro tento modelový jeden substrát vypočetl jako základní poplatek 250 EUR + 7,26 EUR, tedy celkově 257,26 EUR.

U nových doplňků se roční poplatek stanoví vynásobením množství biomasy, na které chce uživatel certifikátu vystavit doplněk s poplatkem za tunu. Jak stanovit poplatek pro 20 tisíc tun dřevní štěpky, ze které bude tisíc tun vyžadovat doplněk Regionalita? Celkových 20 tisíc tun se vynásobí poplatkem za tunu 0,040 EUR = 800 EUR + (1 000 x 0,040) (doplněk Regionalita) = 840 EUR.

Ceník systému SURE naleznete na jejich webových stránkách v záložce Media library: www.sure-system.org/en-us/media-library/. Tento nový ceník je platný od 1. ledna 2026.

-vp-

Tabulka 2: Poplatky systému SURE za tunu biomasy podle druhu biomasy/paliva

Druh biomasy/paliva z biomasy	Poplatek za tunu
Dřevní štěpka	0,040 EUR (cca 1 Kč)
Dřevní pelety a dřevní brikety	0,100 EUR (cca 2,5 Kč)
Biometan (hustota 0,72 kg/m ³)	0,055 EUR (cca 1,3 Kč)
Ostatní pevná biomasa nebo plynné palivo biogenního původu	0,040 EUR (cca 1 Kč)

Tabulka 3: Konverzní faktory systému SURE pro suroviny použité při anaerobní digestci

Surovina pro anaerobní digestci	Faktor
Pěstovaná biomasa nebo jiná biomasa pro výrobu biometanu	0,062
Kejda pro výrobu biometanu	0,011
Pevný hnůj pro výrobu biometanu	0,040

Tabulka 4: Novinka ceníku SURE platná od 1. 1. 2026, tzv. add-on's

Doplňek	Poplatek za tunu
1 Regionalita	0,040 EUR (cca 1 Kč)
2 Účinnost využívání zdrojů	0,040 EUR (cca 1 Kč)
3 Úspora emisí skleníkových plynů – teplo ze dřeva v soukromém sektoru	0,040 EUR (cca 1 Kč)

Ilustrační foto (zdroj: simonbradfield@iStockphoto.com)

KRITÉRIA UDRŽITELNOSTI

Změny ceníku v systému KZR INiG

Polský systém provedl úpravu ceníku v reakci na naši výzvu, kdy po zavedení povinnosti hlásit množství vlastní vypěstované biomasy určené ke spotřebě, bioplynovým stanicím významně vzrostly poplatky za kvartální hlášení. Tato verze ceníku je platná od 1. září 2025.

Protože systém KZR INiG reagoval na požadavek Evropské komise evidovat množství spotřebované anebo obchodované vlastní produkce v tunách původní biomasy, zavedl od třetího kvartálu roku 2025 povinnost hlásit také množství vlastní biomasy v rámci rozsahů FA - farma (vlastní produkce zemědělské biomasy) a PO (point of origin - místo původu odpadu/zbytku). Protože by samotné zavedení této povinnosti do hlášení přineslo především

pro bioplynové stanice významně vyšší náklady na kvartální hlášení, vykomunikovali jsme s vedením KZR INiG změnu ceníku, ve kterém došlo ke snížení položkové ceny za tunu biomasy určené pro výrobu bioplynu. Nově se tedy za tunu biomasy v dodavatelském řetězci bioplynu bude platit 0,005 EUR za tunu místo původních 0,0515 EUR za tunu. Dochází tak současně ke zlevnění nakupovaných surovin v rámci rozsahů prvního sběr-

ného místa FGP, resp. FGCS, FGCW, FGWS, FGWW, FGAS, FGAW. Hlášení vlastní produkce je možné dělat průběžně (kvartálně) podle reálné spotřeby v BPS. Nový ceník platný od 1. září 2025 naleznete na stránkách KZR INiG v záložce Certification - Pricelist: www.kzr.inig.eu/en/certification/price-list/

-jd-

Ilustrační foto (zdroj: agriKomp Bohemia s.r.o.)

Biogas & Biomethane	
Product category	Rate [€/tone] Net value
Biogas**/Biomethane***	0.103
Feedstock for biogas/biomethane production	0.005

Regulace emisí osobních automobilů a lehkých užitkových vozů v EU a její význam pro transformaci silniční dopravy

Silniční doprava představuje významný zdroj emisí skleníkových plynů v Evropské unii a je proto dlouhodobě předmětem regulatorních zásahů. Osobní automobily a lehká užitková vozidla se na celkových emisích CO₂ v EU podílejí přibližně 16 a 3 %. Řízení jejich emisní intenzity prostřednictvím legislativních standardů tvoří stabilní součást evropského rámce snižování emisí.

Základní legislativní rámec vychází z nařízení (EU) 2019/631, které stanovuje výkonnostní standardy emisí CO₂ pro nově registrovaná vozidla. To bylo v rámci balíčku Fit for 55 upraveno nařízením (EU) 2023/851, které stanovilo cílovou hodnotu 0 g CO₂/km pro flotilové emise nových osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel od roku 2035, tedy 100% snížení emisí vůči referenční úrovni.

Evropská komise současně v prosinci 2025 představila balíček Automotive Package obsahující návrh revize emisních standardů s cílem zvýšit technologickou flexibilitu regulace a snížit transformační tlak na výrobní sektor. Návrh předpokládá, že výrobci budou po roce 2035 plnit cíl 90% snížení emisí na výfuku, zatímco zbývajících 10 % by mohlo být kompenzováno prostřednictvím využití nízkouhlíkové oceli, e-paliv

nebo biopaliv. Současně se tím otevírá prostor pro pokračující využití plug-in hybridních pohonů, vozidel s prodlužovačem dojezdu a dalších hybridních konfigurací. Platný právní rámec však nadále vychází z cíle nulových flotilových emisí.

Pro období před rokem 2035 jsou definovány konkrétní flotilové emisní cíle. U osobních automobilů činí cílová hodnota 93,6 g CO₂/km pro roky 2025–2029 a 49,5 g CO₂/km pro období 2030–2034. U lehkých užitkových vozidel jsou cíle stanoveny na 153,9 g CO₂/km a následně 90,6 g CO₂/km. Tyto hodnoty se převádějí na individuální emisní cíle výrobců podle průměrné hmotnosti nově registrovaných vozidel. V případě překročení limitu je uplatňována sankce ve výši 95 € za každý g CO₂/km nad cílovou hodnotou na vozidlo.

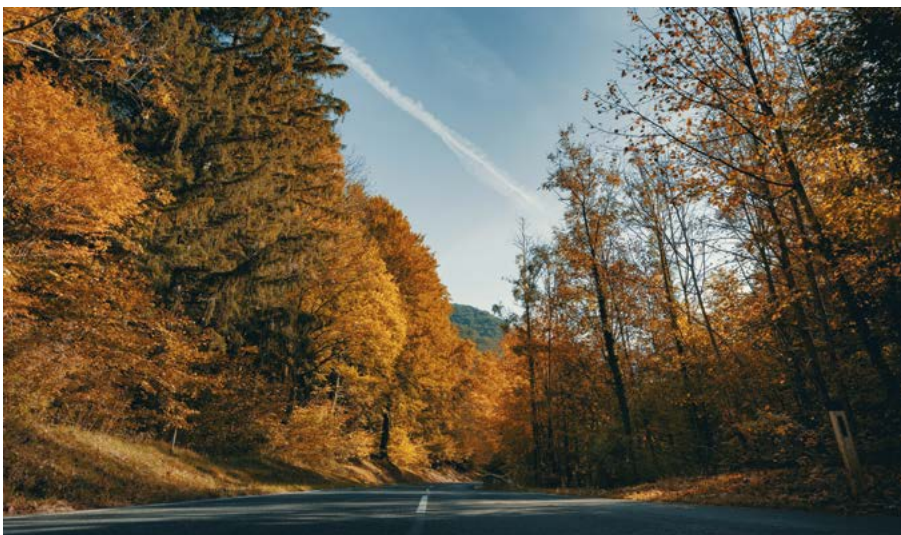
Legislativní nastavení současně obsahuje flexibilní mechanismy pro plnění cílů. Legislativa umožňuje tzv. "pooling výrobců" pro společné plnění emisních cílů a současně zavádí mechanismus průměrování výsledků v období 2025–2027, v jehož rámci jsou emisní výstupy hodnoceny na základě tříletého průměru. Pro období kolem roku 2030 je navržen systém bankování a přenosu emisního výkonu mezi roky, který zvyšuje předvídatelnost investičního plánování. V segmentu lehkých užitkových vozidel, kde je přechod k bezemisním technologiím pomalejší, návrh revize emisních standardů snižuje požadovanou redukci emisí do roku 2030 z 50 % na 40 %.

Podpůrnou funkci plní systém kreditování vozidel s nízkými a nulovými emisemi. Pokud podíl vozidel s emisemi v rozmezí 0–50 g CO₂/km překročí referenční hodnotu 25 % u osobních automobilů nebo 17 % u lehkých užitkových vozidel, dochází k úpravě individuálního emisního cíle výrobce. Rozsah této úlevy je omezen maximálně na 5 %.

Dalším nástrojem jsou kredity za ekologické inovace. Výrobci mohou získat emisní úlevy za implementaci technologií, jejichž přínos není plně zachytitelný při typovém schvalování vozidla. Maximální výše těchto kreditů činí 6 g CO₂/km ročně v období 2025–2029 a 4 g CO₂/km v období po roce 2030. Od roku 2025 mezi uznatelné inovace patří například optimalizace účinnosti klimatických systémů.

Tankování vodíku (zdroj: Toyota)

Ilustrační foto (zdroj: Michael Pointner@Pixabay.com)

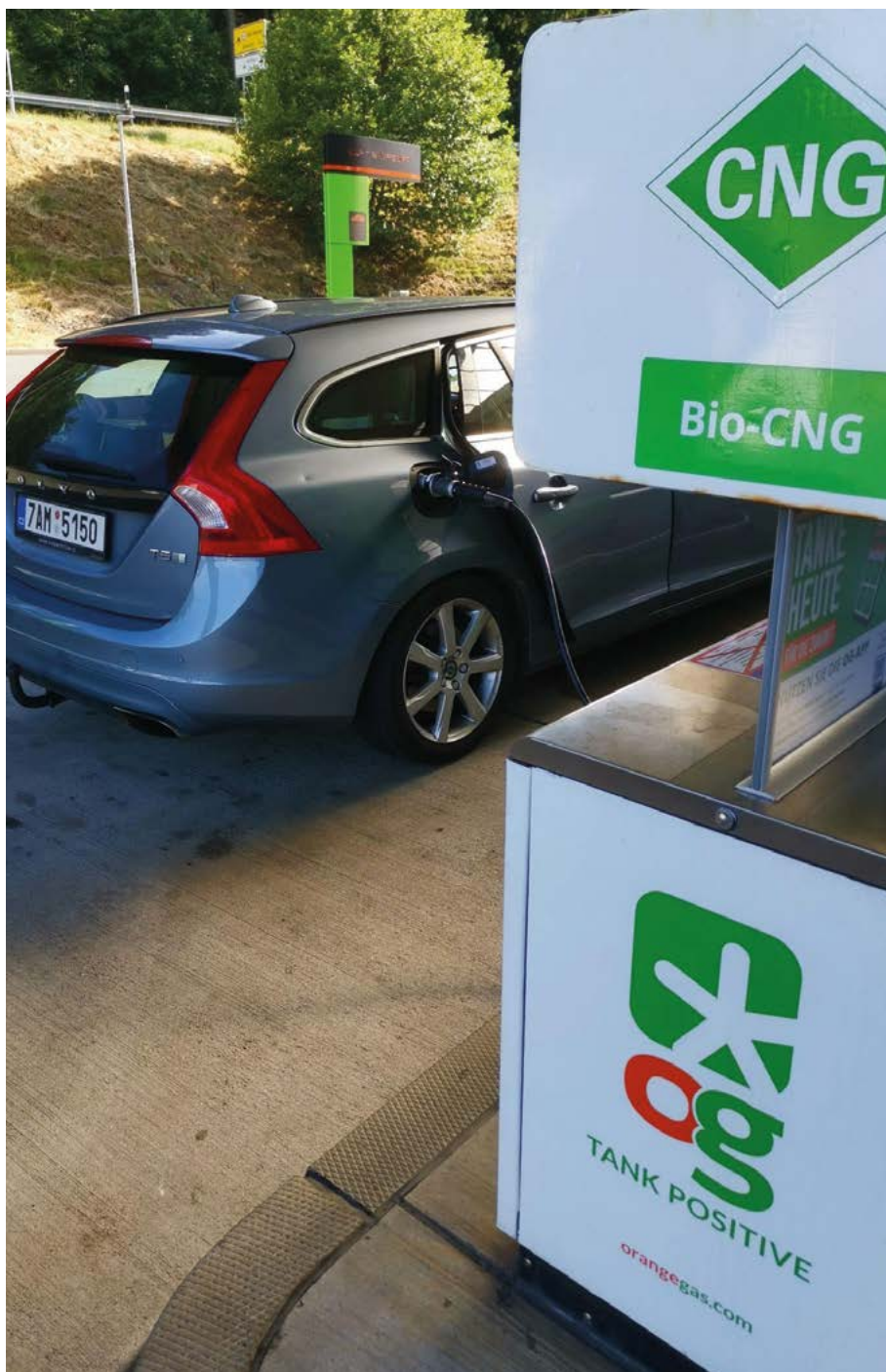
Součástí nastavení emisních standardů je také kontrola emisí v reálném provozu. Od roku 2021 jsou shromažďována data prostřednictvím palubních zařízení pro monitorování spotřeby energie, která umožňují porovnání laboratorních hodnot s provozními výsledky a limitují rozdíly mezi typovým schvalováním a skutečnými emisemi. Kontrolní orgány ověřují soulad deklarovaných hodnot a identifikují případné strategie vedoucí ke zkreslení testovacích výsledků.

Zavedení emisních standardů se již promítlo do vývoje vozidel. Průměrné emise nových osobních automobilů registrovaných v Evropě klesly mezi lety 2019 a 2024 o 28 %, zatímco u lehkých užitkových vozidel činil pokles 9 %. Hlavním faktorem byl růst podílu bezemisních vozidel, který v roce 2024 dosáhl 14,5 % u osobních automobilů a 6,4 % u lehkých užitkových vozidel a dále se zvyšuje.

Systém emisních limitů vozidel tak představuje dlouhodobý strukturální nástroj ovlivňující technologický vývoj dopravního sektoru a investiční rozhodování výrobců i infrastruktury. Kombinace závazných limitů, sankčních mechanismů, flexibilních nástrojů a podpory inovací postupně proměňuje skladbu vozového parku v EU. Současně probíhá diskuse o rozsahu technologické neutrality regulace a o postavení nízkouhlíkových paliv po roce 2035, což bude určující pro další směřování dekarbonizace dopravy.

Z hlediska obnovitelných plynů je podstatné, že nastavení emisních standardů vozidel není omezeno výhradně na elektrifikaci mobility, ale postupně připouští širší technologická řešení. Diskuze v rámci revizí emisních standardů i Automotive Package ukazují rostoucí význam nízkouhlíkových kapalných a plyných paliv v segmentech, kde elektrifikace naráží na technické nebo ekonomické limity.

Biometan a další obnovitelné plyny mohou představovat efektivní nástroj snižování emisí v existujícím vozovém parku i během přechodné fáze transformace dopravy. Využití stávající infrastruktury, vysoké úspory emisí skleníkových plynů a přínos k energetické bezpečnosti z nich činí relevantní doplněk dekarbonizačních řešení, jejichž integrace zůstává tématem dalšího vývoje evropského regulačního rámce v oblasti dopravy a energetiky.

Tankování a jízda na BioCNG (zdroj: CZ Biom)

-hnh-

Ilustrační foto (zdroj: Michael Flippo@Adobe Stock)

Staňte se součástí energie, co roste...

CZ Biom je profesní spolek, který podporuje udržitelnou bioenergetiku a chytré nakládání s bioodpady.

Členové získávají

- » hlas při přípravě zákonů, které ovlivňují stabilitu a další rozvoj bioenergetiky doma a v Evropě,
- » informační servis o legislativě, která má vliv na provoz bioplynových stanic, vytopen na biomasu nebo kompostáren,
- » prostor pro výměnu zkušeností a kontaktů,
- » možnost bezplatných konzultací před jednáním se státní správou,
- » exkluzivní „kontroly nanečisto“, vstup na konference a školení za zvýhodněných podmínek.

Více informací o výhodách členství na webu czbiom.cz.

REDAKCE

Odborný časopis a informační zpravodaj Českého sdružení pro biomasu CZ Biom

Redakční rada: Jan Habart, Roman Honzík, Jaroslav Kára, Adam Moravec, Vlasta Petříková, Antonín Slejška, Sergej Usták, Zdeněk Valečko, Jaroslav Váňa

Šéfredaktor: Julie Dajčl

Články do časopisu připravili: Julie Dajčl (jd), Ha My Hlavinka (hnh), Vojtěch Pospíšil (vp)

Zdroje a autoři fotografií: agriKomp Bohemia s.r.o., Archiv CZ Biom, Michael Flippo@Adobe Stock, Michael Pointner@Pixabay.com, simonbradfield@iStockphoto.com, Toyota, Kristine Cinate on Unsplash

Fotografie na titulní stránce: leolintang@iStockphoto.com

Kontaktujte nás:
tel.: 241 730 326
e-mail: sekretariat@biom.cz
Tento časopis najdete též na www.CZBiom.cz

Počet výtisků: 1000 ks

Vydavatel:
CZ Biom - České sdružení pro biomasu, z. s.
IČO: 61383929

Místo vydání: Praha

Periodicita: 3x ročně
ISSN 1801-4038 (Print)
ISSN 1801-2655 (Online)

Registrační číslo: MK ČR E 16224

Tisk: UNIPRINT, s. r. o.
Novodvorská 1010/14 B
142 01 Praha 4

Grafika: |MANOFI, s.r.o.|
www.manofi.cz

Příprava a tisk časopisu byly spolufinancovány z prostředků státního rozpočtu ČR prostřednictvím Ministerstva zemědělství (Podpora nestátních neziskových organizací).

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Foto: Kristine Cinate on Unsplash